

שְׁהָרִי אֵין עוֹמֵד בַּמַּחֲשָׁבָה, וְלֹא עוֹלָה בְּשֵׁם הָזֶה, אֲלֹא עוֹמֵד בְּשֵׁם לְהַתְגַּלּוּת. וְנַעֲשֶׂה קוֹל אֶחָד בְּלֶחֶשׁ, וּמָה הוּא? זֶה הָאוֹת ה', שֶׁהֵיא כְּלִי לְהוֹצִיא אֶת כָּל אוֹתָם הַדְּבָרִים הַנִּסְתָּרִים שֶׁהֵיוּ בְּתוֹךְ הַמַּחֲשָׁבָה.

כָּאן הוּא בְּהַפּוֹךְ מֵהַגִּנוּן שֶׁלֹּמֶטָה. לִמְטָה, מִי שֶׁמָּכָה בְּאוֹתָהּ נִקְדָּה שֶׁלֹּמֶטָה, כְּשֶׁהֵיא נִסְתָּרָה, וְכָא אֵלֶיהָ אוֹתוֹ מֶלֶךְ גָּדוֹל, שֶׁהוּא בְּסוֹד הָאוֹת ו' שִׁיּוּצָאֵת מֵאוֹתָהּ ה' הַעֲלִינָהּ. אוֹתָהּ הוּ' שִׁיּוֹרְדָת מְתוּכָה, מְכָה בְּנִקְדָּה הַזֶּה, וּמוֹצִיאָהּ מִתּוֹכָה כָּל מָה שֶׁלֹּקְטָה מִלְּמַעְלָה, וּמִתַּפְשֻׁט וּנְפַתַּח לְכָל הַצְדָדִים, וְנַעֲשִׂית הָאוֹת ה'. לְמַעְרָה, מִי שֶׁמָּכָה בְּאוֹת ה' הַעֲלִינָהּ, הֵיא נִקְדָּה אַחַת נִסְתָּרָה עֲלִינָהּ, בִּיּוֹן שֶׁמָּכָה בָּהּ, מוֹצִיאָהּ הַחוּצָה, וּמִתְגַּלִּים כָּל אוֹתָם הַדְּבָרִים הַנִּסְתָּרִים שֶׁהֵיוּ שָׁם, וְיוֹצֵאִים הַחוּצָה. הָרִי נוֹדָעָה אוֹתָהּ הַמַּחֲשָׁבָה שֶׁהִיָּתָה נִסְתָּרָה וְלֹא יְדוּעָה.

כְּמוֹ כֵּן, כְּשֶׁמָּכָה ו' בְּנִקְדָּה הַזֶּה לִמְטָה, אִזּוּ מוֹצִיאָהּ בְּתוֹכָהּ (מִשְׁפִּיעִים לְתוֹכָהּ) כָּל אוֹתָם הַצְּבָאוֹת וְהַמַּחֲנֹת וְהַאֲוִלּוּסִים וְהַמְּאוֹרוֹת וְהַנִּחָלִים הַעֲמֻקִּים שֶׁלֹּמֶעְלָה.

וְאִזּוּ אוֹמְרִים לָהּ, (שִׁיר א) וְרַעֲי אֶת גְּדִיתֶיךָ עַל מִשְׁכְּנֹת הָרָעִים. טְלִי אוֹרוֹת וּמִזְוֹנוֹת, וְחַלְקִי לְכָל אוֹתָם הַצְּבָאוֹת וְתִנִּי לָהֶם. עַל מִשְׁכְּנֹת הָרָעִים - אוֹתָם הָרָעִים שֶׁהֵם מְנַהֲגִי הָעוֹלָם, לְתֵת לָהֶם שְׁלֹטוֹן וְתַקָּף, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרֹאוֹי לוֹ. וְכָל זֶה בְּהַתְּפָשׁוּת שֶׁל הַנִּקְדָּה הֵיא שֶׁהִיָּתָה נִסְתָּרָה מִקֶּדֶם לָכֵן. שִׁמַּח רַבִּי שִׁמְעוֹן, וְאָמַר, כְּרֹאשׁוֹנָה כְּשֶׁשָּׁרָם נֶאֱמָרוּ וְלֹא נִתְּגַלוּ הַדְּבָרִים הַלָּלוּ שֶׁל שִׁיר הַשִּׁירִים, בְּכִיתִי וְהִתְעַצְבֹּתִי.

דְּמַחֲשָׁבָה, דִּהָא לֹא קִיַּמָּא בַּמַּחֲשָׁבָה, וְלֹא סִלְקָא בְּשִׁמָּא דָּא, אֲלֹא קִיַּמָּא בְּשִׁמָּא לְאַתְגַּלְיָא. וְאַתְעָבִיד חֵד קוֹל בְּלֶחֶשׁ, וּמֵאִי אִיהוּ. דָּא אֶת ה'. דִּהוּא מִגּוֹ לְאַפְקָא כָּל אֵינוֹן מְלִין סְתִימִין דִּהוּוּ גּוֹ מַחֲשָׁבָה.

הָבָא אִיהוּ בְּהִיפּוּכָא מִגּוֹוֹנָא דְלִתְתָּא. לְתֵתָא, מֵאֵן דְּבִטֵּשׁ בְּהֵיא נִקּוּדָה דְלִתְתָּא, כִּד אִיהִי סְתִימָא, וְאַתִּי לְגַבָּהּ הֵהוּא מֶלֶךְ גָּדוֹל, דְּאִיהוּ בְּרָזָא דְאֶת ו' דְּנָפִיק מִהֵהוּא ה' עֵילָאָה. הֵהוּא ו' דְּנִחִית מִגּוֹיָהּ, בְּטֵשׁ בְּהֵאִי נִקּוּדָה, וְאַפִּיק מִגּוֹוָה כָּל מָה דְלִקִּיט מִלְּעִילָא, וְאַתְפְּשֻׁט וְאַתְפְּתַחַת לְכָל סְטָרִין, וְאַתְעָבִיד אֶת ה'.

לְעִילָא, מֵאֵן דְּבִטֵּשׁ בְּאֶת ה' עֵילָאָה, אִיהִי נִקּוּדָה חֵדָּא עֵילָאָה סְתִימָא, בִּיּוֹן דְּבִטֵּשׁ בָּהּ, אִפִּיק לְבַר, וְאַתְגַּלְיִין כָּל אֵינוֹן מְלִין סְתִימִין דִּהוּוּ תַמָּן, וְנָפְקִי לְבַר, הָא אֲתִידַע הֵהוּא מַחֲשָׁבָה דִּהוּוּ סְתִים וְלֹא יָדִיעַ. בְּגוֹוֹנָא דָּא, כִּד בְּטֵשׁ ו' בְּנִקּוּדָה דָּא לְתֵתָא, כִּדִּין אִפִּיק בְּגוֹוָה, (נ"א נַגְדִין לְגוֹוָה) כָּל אֵינוֹן חִיילִין וּמִשְׁרִיין וְאוּכְלוּסִין וְנִהוּרִין וְנִחָלִין עֲמִיקִין דְלְעִילָא.

וְכִדִּין אֲמַרִי לָהּ, וְרַעֲי אֶת גְּדִיתֶיךָ עַל מִשְׁכְּנֹת הָרָעִים. טוֹל נִהוּרִין וּמִזְוֹנִין, וּפְלָגִי לְכָל אֵינוֹן חִיילִין וְהָבִי לוֹן. עַל מִשְׁכְּנֹת הָרָעִים, אֵינוֹן רוּעִים דִּהֵן מְנַהֲגִי עֲלֵמָא, לְמִיָּהֵב לוֹן שׁוֹלְטָנוּ וְתוֹקְפָא, כָּל חֵד וְחֵד כִּדְקָא חֲזִי לִיהּ. וְכָל דָּא, בְּאַתְפְּשֻׁטוֹ דִּהֵיא נִקּוּדָא דִּהוּוּ סְתִימָא מִן קִדְמַת דִּנָּא.

חֲרִי רַבִּי שִׁמְעוֹן, וְאָמַר, בְּקִדְמִיתָא עַד לֹא אֲתֵאֲמָרוּ וְלֹא אֲתִגְלוּ מְלִין אֵלִין דְּשִׁיר הַשִּׁירִים, בְּכִינָא וְעֲצִיבָנָא. וְהִשְׁתָּא דְמְלִין אֵלִין אֲתִגְלִיין, חֲדִינָא, וְאַמִּינָא, דְּזַבְּאָה חוֹלְקִי

וכעת שהדברים הללו התגלו, שמחתי, ואמרתי שאשרי חלקי שהייתי בזה. ועוד, שדברים עליונים שלמעלה התגלו כאן על ידי מר.

לססתי ברכבי פרעה דמיתוף רעיתי. רבי שמעון פתח ואמר, ויקח שש מאות רכב בחור וכו', בא ותראה, חכמת מצרים, שכל מה שעשו - לסוד החכמה שלמעלה הם עשו. ופרעה היה יותר חכם, שהרי אין מעמידים מלך במצרים, אם לא יהיה החכם מכלם.

ועל זה כתוב ויקח, הוא נטל הכל בחכמה, נטל עצה של חכמה אליו. אמר, העם הזה הם שש מאות אלף. נכנס לחדרו, והפך בכל מיני כשפים שלו, ועשה פגמות ופסים, וכשף כשפים, ונטל שש מאות רכב נבחרים. בחור - נבחרים בכשפים טעונים בכל מיני קסמים וכשפים בסוד שלמעלה, של אותו הממנה שהתמנה עליהם.

והיה נוסע טעון בקסמים וכשפים, שש מאות רכב בחור, שהיו נבחרים כנגדם של ישראל. וכל רכב מצרים - כל אחד ואחד טעון בכשפיו וקסמיו. לא היו חכמים במצרים שלא טעונים במטענים של קסמים וכשפים. ושלשם על כלו - מה זה ושלשם? אלא מיני כשפים לו חקוקים בשלש שלש. ושמות של טמאה היו באותיות של שלש שלש. כלם חקוקים בקשרים מזינים, כמו שלמעלה, להיות לו כלי זין קשורים לישראל.

על הפלה כתוב, שהרי עצה נטל על פלה, וכדי להשמיד את ישראל. וכלם היו מיני מחנות על פלה, שהיתה נוסעת לפניהם של ישראל.

דהוינא בדא. ותו, דמלין עילאין דלעילא, אתגלויין הקא על ידא דמר.

לסוסתי ברכבי פרעה דמיתוף רעיתי, רבי שמעון פתח ואמר, (שמות יד ז) ויקח שש מאות רכב בחור וכו', תא חזי, חכמתא דמצרים, דכל מה דעבדו, לגבי רזא דחכמתא דלעילא עבדו. ופרעה חכים הוה יתיר, דהא לא מוקמי מלכא במצרים אי לא יהא חכים מפלהו.

ועל דא כתיב ויקח, איהו נטיל כולא בחכמה, נטיל עיטא דחכמתא לגביה. אמר, עמא דא שש מאות אלף אינון, עאל לאידרוי, והפך בכל זיני תרשין דיליה, ועבד פגימין פסיסין, (ב"א פספסין) וחרש תרשין, ונטיל שית מאה רכב ברירן. בחור: ברירן בתרשין, טעונין בכל זיני קסמין ותרשין כרזא דלעילא, דההוא ממנא דאתמנא עליהו.

והוה נטיל טעין בקסמין ותרשין, שש מאות רכב בחור, דהוה ברירן לקבליייהו דישראל. וכל רכב מצרים, כל חד וחד טעין בתרשוי וקוסמוי. לא הוה חפימין במצרים, דלא טעין טעונין דקסמין ותרשין.

ושלשם על כלו, מאי ושלששים. אלא זינין דתרשין ליה גליפן בתלת תלת. ושמהן דמסאבו הוה באתוון דתלת תלת. פלהו גליפי בקסירין מזינין, כגוונא דלעילא, למהוי ליה זיונין קסירין לגביהו דישראל.

על פלה כתיב, דהא עיטא נטל על פלה, ובגין לשיצאה לון לישראל. וכלהו הוה זיני משריין על פלה, דהות נטלא קמיייהו דישראל.

מִיָּד - (שמות יד) וַיִּחַזַּק ה' אֶת לֵב  
פָּרְעֹה מִלֹּחַ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְנֵי  
יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִצְאִים בְּיַד  
רָמָה. מִיָּד רָמָה לֹא כְתוּב, אֲלֵא  
בְּיָד רָמָה. הִיא הִיָּד שֶׁכְּתוּב בָּהּ  
(שם) וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה.  
אוֹתָהּ הִיָּד הַגְּדוֹלָה הִיא יָד רָמָה.  
בְּאוֹתָהּ שָׁעָה חֶקֶק הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ  
הוּא בְּיָד הַזֶּה כָּל הַדְּיוֹקְנָאוֹת וְכָל  
הַצְּבָאוֹת וְהַחֲזָקִים שֶׁל הַמִּצְרַיִם,  
כְּמוֹ שְׂאוֹתָם הַכְּשָׁפִים וְהַקְּסָמִים  
שֶׁעָשׂוּ, בְּשָׁעָה שֶׁהָיוּ בָּאִים בַּכּוֹשֵׁף  
הַזֶּה. אוֹתָהּ הִיָּד הִיָּה חֶקֶק בָּהּ  
כְּנֶגֶד אוֹתָם הַמְּכַשְּׁפִים, וְנִשְׁבְּרָה  
לִפְנֵי אוֹתוֹ הַדְּיוֹקָן שֶׁהִיָּה חֶקֶק  
בְּאוֹתָהּ הִיָּד. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (שם טו)  
יְמִינָךְ ה' נֹאדְרִי בַּפֶּחַ יְמִינָךְ ה'  
תִּרְעֵץ אוֹיֵב, וּמִשׁוֹם זֶה דְּמִיתִיךָ,  
דְּיוֹקְנָאוֹת וְצִיּוֹרִים חֶקְקָתִי בָּךְ,  
כְּמוֹ הַסּוֹסִים שֶׁל פָּרְעֹה. עַד כָּאן.  
אַבְרָם בְּקֶשֶׁר הַדְּבָרִים לֹא נִקְשְׁרוּ.  
שָׂאֵם כָּךְ, מָה זֶה לְגַבִּי הַפְּסוּק  
שֶׁלֹּמְעֵלָה, וּבסוּד שֶׁל אֶהְבָּה  
וּשְׁמַחָה שֶׁל הַתְּשַׁבַּחַת הַזֶּה? מָה  
רוֹצִים כָּאן מְרַכְּבוֹת פָּרְעֹה, וּמָה  
הוּא הַשִּׁיב לָהּ?

אֲלֵא וְדָאִי שֶׁהִכַּל בְּקֶשֶׁר שֶׁל סוּד  
אֶחָד הוּא, לְסִסְתִּי בְּרַכְבִּי פָּרְעֹה.  
חֲזֹרְנוּ לְדַבֵּר הֶרְאָשׁוֹן. שֶׁכָּאֲשֶׁר  
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵנָה אוֹתָם עַל  
כָּל אוֹתָם הָאוּכְלוּסִים וְהַמְּחַנּוֹת  
שֶׁלֹּמְטָה לִהְיוֹת הֶרְאָשׁ שֶׁלָּהֶם,  
מֵאוֹתוֹ הַזֶּמֶן הִיא מְשַׁבַּחַת תְּמִיד,  
וְלֹא שׁוֹכֶכֶת, וְכָל אוּכְלוּסִיָּה  
מְשַׁבַּחִים תְּמִיד, וְלֹא שׁוֹכְכִים  
לְעוֹלָמִים.

וְהַתְּשַׁבַּחַת שֶׁל הָאֶהְבָּה הִזוּ הִיָּתָה  
הֶרְאָשִׁית, כְּשֶׁיִּצְאָה מִמִּצְרַיִם, וְכָל  
הָאוּכְלוּסִים שֶׁלֹּמְעֵלָה וְלִמְטָה הָיוּ  
לִפְנֵיהָ, וְאֵז הַתְּחִילָה אֶהְבַּת  
הַתְּשַׁבַּחַת לִמְעֵלָה. וְסוֹסֵי פָּרְעֹה  
וּמְרַכְּבוֹתָיו הָיוּ נוֹסְעִים אַחֲרֵי  
יִשְׂרָאֵל, הִיא הַתְּחִילָה בַּתְּשַׁבַּחוֹת  
שֶׁל אֶהְבָּה אֶל מְעֵלָה.

מִיָּד (שם פסוק ח) וַיִּחַזַּק ה' אֶת לֵב פָּרְעֹה וַיִּרְדֹּף  
אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִצְאִים  
בְּיָד רָמָה. מִיָּד רָמָה לֹא כְתוּב, אֲלֵא בְּיָד רָמָה.  
אִיהִי יָד דְּכְתִיב בִּיה (שם לא), וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת  
הַיָּד הַגְּדוֹלָה, הִיא יָד הַגְּדוֹלָה אִיהִי יָד רָמָה.  
בְּהִיָּה שְׁעָתָא, חֶקֶק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהִיָּה  
יָד, כָּל דְּיוֹקְנִין, וְכָל חֲיִילִין וְתוֹקְפִין  
דְּמִצְרַאִי, כְּגוֹנָא דְּאִינוּן חֲרָשִׁין וְקִסְמִין  
דְּעַבְדוּ, בְּשְׁעָתָא דְּהָיוּ אֲתִיין בְּחֶרְשָׁא דָּא.  
הִיא יָד, הִיָּה חֶקֶק בִּיה לְקַבְּלִיהָ דְּהִיָּה  
חֲרָשָׁאִי, וְאַתְּבַרַת קָמִיָּה דְּהִיָּה דְּיוֹקְנָא דְּהִיָּה  
חֶקֶק בְּהִיָּה יָד. הִדָּא הוּא דְּכְתִיב, (שם טו ו)  
יְמִינָךְ יי' נֹאדְרִי בַּפֶּחַ יְמִינָךְ יי' תִּרְעֵץ אוֹיֵב.  
וּבְגִין הָאִי דְּמִיתִיךָ, דְּיוֹקְנִין וְצִיּוֹרִין חֶקְקִין  
בִּיה, כְּגוֹנָא דְּסוֹסוֹתָא דְּפָרְעֹה. עַד הָכָּא.  
אַבְרָם בְּקִישׁוֹרָא דְּמִלִּין, לֹא אֲתַקְשְׁרוּ. דָּאִי  
הָכִי, מָאִי הָאִי לְגַבִּי קָרָא דְּלַעִילָא,  
וּבְרָזָא דְּרַחֲמֵי וְחִדּוּהָ דְּתְשַׁבַּחַתָּא דָּא. מָאִי  
בְּעָאן הָכָּא רְתִיכִין דְּפָרְעֹה. וּמָאִי קָא אֲתִיב  
לְגַבָּהּ.

אֲלֵא וְדָאִי כּוּלָּא בְּקִישׁוֹרָא דְּרָזָא חֲדָא אִיהוּ.  
לְסוֹסְתִי בְּרַכְבִּי פָּרְעֹה. אֶהְדְּרָנָא לְמַלְּהָ  
קְדָמָאָה. דְּכַד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מֵנִי לָהּ עַל  
כָּל אִינוּן אוּכְלוּסִין וּמִשְׁרִיָּין דְּלִתְתָּא לְמַהְיוּ  
רִישָׁא דְּלִהוּן. מַהֲהוּא זְמָנָא אִיהִי מְשַׁבַּחַת  
תְּדִיר, וְלֹא שְׂכִיבַת, וְכָל אוּכְלוּסִין דִּילָהּ  
מְשַׁבְּחִין תְּדִיר, וְלֹא שְׂכִיכוּ לְעֶלְמִין.

וְתוֹשַׁבַּחַתָּא דְּרַחֲמֵי דָּא, הָיוּ שִׁירוֹתָא, כַּד  
נָפְקַת מִמִּצְרַיִם, וְכָל אוּכְלוּסִין  
דְּלַעִילָא וְתַתָּא הָיוּ קָמָה, וּכְדִין שְׁרִיאַת רַחֲמֵי  
דְּתוֹשַׁבַּחַתָּא לְגַבִּי עִילָא. וְסוֹסוֹן דְּפָרְעֹה  
וְרִתִּיכוּי הָיוּ נִטְלָן אֲבַתְרִיָּהוּ דְּיִשְׂרָאֵל, אִיהִי  
שְׁרִיאַת בְּתוֹשַׁבַּחַתָּא דְּרַחֲמֵי לְגַבִּי עִילָא.